

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 181, folketingsåret 2002-03 (se Folketingstidende 2002-03, tillæg A side 7084 og 7093), der ikke nåede at komme til førstebehandling inden mødeperiodens afslutning, beslutningsforslag nr. B 51, folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 5671 og tillæg A side 2740 og 2749), beslutningsforslag nr. B 10 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling (se Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A side 1072 og 1081), der ikke nåede at komme til førstebehandling inden folketingsvalget den 8. februar 2005, og B 87 fra folketingsåret 2004-05, 2. samling (se Folketingstidende 2004-05, samling, tillæg A side 7395 og 7404), der ikke nåede at komme til førstebehandling inden mødeperiodens afslutning.

Grundloven fejrede den 5. juni 2005 sin 52-års-fødselsdag. I form og sprog er den dog mere end 155 år gammel.

Der er sket væsentlige ændringer i grundloven, siden den kom til verden i 1849. Den almindelige og lige valgret – også for kvinder – blev grundlovsfæstet i 1915. I 1953 blev Landstinget afskaffet, det parlamentariske princip blev indføjet, og der kom nye bestemmelser om oprettelse af en ombudsmandsinstitution, om folkeafstemninger og om mulighederne for at afgive suverænitæt til mellemfolkelige myndigheder.

Grundloven, som den fremstår efter ændringerne i 1953, har ikke været til hinder for, at Danmark og vor demokratiske styreform har kunnet tilpasse sig den løbende udvikling. Det må dog alligevel anses for uhenigtsmæssigt, at grundloven ikke giver et reelt billede af, hvordan forholdet er mellem kongemagten og folkestyrets organer, og at sproget er umoderne og vanskeligt tilgængeligt for nutidens danskere. Samtidig synes det heller ikke hensigtsmæssigt, at borgernes rettigheder og friheder er mere vidtgående i den europæiske menneskerettighedskonvention og i EU's charter om grundlæggende rettigheder end i vores grundlov, og at nye og principielt væsentlige spørgs-

mål, som er kommet til siden 1953, slet ikke er omtalt i grundloven.

Omvendt er mange af de forhold, som grundloven omhandler, ganske uaktuelle i forhold til de udfordringer, det danske samfund står over for i første halvdel af det 21. århundrede.

Monarkiet er fortsat en central del af det danske samfundsliv. Det har stor symbolværdi og vigtige repræsentative funktioner. Monarkiets direkte rolle i det politiske liv er dog for længst udspillet, og ingen ønsker ændringer heri. Derfor kan det virke ejendommeligt at have en grundlov, hvor begrænsningen af kongens/dronningens magt er det væsentligste anliggende. Det var det i 1849, men det er det ikke i dag.

Grundloven af 1953 har naturligvis ikke kunnet tage højde for den teknologiske udvikling og for udviklingen i det internationale samarbejde, og det har gjort en række spørgsmål vedrørende beskyttelse af individet og vedrørende suverænitetsoverdragelse mere påtrængende.

Helt nye spørgsmål som hensynet til miljøet og behovet for en bæredygtig udvikling er kommet til siden 1953. Den stærke opkomst i Danmark af forskellige religioner og trosretninger udgør også et nyt problemkompleks, og med den teknologiske udvikling er der opstået en nærliggende fare for social udstødning. Alle disse menneskeligt set væsentlige spørgsmål er der slet ikke taget højde for i den nuværende grundlov.

Som moderne mennesker har vi først og fremmest brug for en forfatning, der sætter rammer omkring det politiske liv, som det leves i begyndelsen af det 21. århundrede. I en tidssvarende grundlov må demokratiets helt grundlæggende principper slås fast, og sproget må gøres tilgængeligt og fængende.

Svenskerne har fornyet deres grundlov flere gange i de seneste 30 år, og den fremstår i dag som en forfatning, der forholder sig til tidens centrale spørgsmål, og som giver et dækkende billede af den svenske styreform og af de demokratiske principper, den er baseret på.